

גיליון מוגדל
לכבוד
חג הפסח

אותך אברקש

מסילות למבקשי השם בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

פסח | גליון 3

הגאון הגדול רבי מאיר שטיינמן שליט"א

בן הגאון הגדול רבי שרגא שטיינמן שליט"א ראש ישיבות 'אורחות תורה' וחבר מועצת גדולה"ת, נכדם חביבם ותלמידם המובהק של רבותינו מרנן בעל ה'איילת השחר' ובעל ה'דרך אמונה' זצוקל"ה

האוצר האדיר שמתגלה בפסח

עשר דקות או רבע שעה כל מה שאתה צריך, השלב השני הוא לפתח את הדברים, לפרוט את זה לפרוטות קטנות מאוד, שלא נתפתה ליצה"ר, נזכה להידבק בך, שיהיה לי סיעתא דשמיא וכו',

השי"ת בכל דרך שתוכל (כמובן בדרך של כבוד ויראה). הפצר בו, התחנן בפניו שיעזור לך להתקרב אליו באמת. תחשוב שמה שאתה מבקש נמצא בתוך כספת אצל השי"ת, ועכשיו אתה צריך להתחנן

האמור למעשה, עשה כל האפשר להקדיש לפחות שעה אחת ביום לתפילה פרטית. התבטא במילים שלך בלשון המובנת לך יותר מכל לשון אחרת. דבר עם הקב"ה על כל מה שעובר עליך, ואז תמצא מרגוע לנפשך ותתחיל להיות חיים טובים, חיים המקושרים עם הקב"ה.

אבל העיקר צריך להתמקד כל אחד במה שהכי חשוב לו.

דרך חדשה שאינה מוכרת לאויב

הנה כתוב בליקוטי מוהר"ן (ח"ב צז), משל נפלא לגבי התבודדות, וז"ל "עוד שמעתי בשמו. לענין מעלת השיחה בינו לבין קונו. שאמר. שעל תפילות ותחינות ובקשות הסדורות מכבר. כבר יודעין מהם כל המחבלים והמקטריגים. והם אורבים על הדרכים של אלו התפילות מחמת שיודעים מהם מכבר. כמו למשל על הדרך הכבושה הידוע ומפורסם לכל. שם אורבים רוצחים וגזלנים תמיד מחמת שיודעים מדרך זה כבר. אבל כשהולכין בנתיב ודרך חדש שאינו נודע עדיין. שם אינם יודעים לארוב שם כלל. כמו כן לענין הנ"ל. כי השיחה שמדבר האדם עצמו בינו לבין קונו. הוא דרך חדש ותפילה חדשה שהאדם אומרה מלבו מחדש. על כן אין המקטריגים מצויים כל כך לארוב. ואעפ"כ הזהיר מאד גם על אמירת שאר תחינות ובקשות. כמבואר בדבריניו, [ביאור: "מדרכם של שוודים היא להתגודד ולארוב בדרך כלל סביב כבישים מוכרים ושימושיים, כשהם

בפניו שיפתח לך את הכספת, תצעק מקרב הלב בצעקה גדולה ומרה, תתאנח, תודה לבורא על כל השפע והחסד שהרעיק עליך בעניינים רוחניים וגשמיים כאחד. זמר לפניו ושבח אותו, ועתה בקש ממנו את כל צרכיך, ברוחניות ובגשמיות, בשפיכת לב כמו לפני חבר קרוב שמספרים לו את כל הלב בלי להסתיר ממנו כלום.

השלב הראשון למתבודד, הוא לדבר עם הקב"ה

בימי פסח הקדושים אנו זוכים שה'דיבור' יוצא מהגלות, וכמובא בכתבי האריז"ל שצירוף אותיות 'פסח' הוא פה-סח. כן הדיבור של כל אחד מאתנו שתפקידו הוא רק לדבר בתורה ותפילה אך קליפת מצרים מתגברת ומונעת את האדם מלהשתמש עם הכוח הגדול של הדיבור למטרתו ולצרכו עליה נברא, ובמיוחד מתלבש היצה"ר למנוע את האדם מעצת העצות 'ההתבודדות' כמו שלימדנו רבינו זי"ע, לדבר הרבה לפני השי"ת ולשפוך שיח על כל דבר ודבר, וזה הזמן המובחר להתחדש בעבודת קודש זו - לפתוח את פינו בשיחה זו תפילה, ולחדש את הקשר שלנו עם הקב"ה.

רביה"ק כשהוא מדבר ממעלת ההתבודדות, כותב ש'התבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מהכל' (ליקו"מ תנינא תו' כ"ה), וגם במציאות רואים ששעת התבודדות גורמת לכל אדם לעצור ולחשוב על התכלית האמיתית שיש לאדם בעולם הזה, ולראות שכל העולם הזה מלא הבלים, ותמיד תגרום לו לאיזה הרהור תשובה, והרהור תשובה יקר מהכל.

מי שמעולם לא התנסה בהתבודדות, מצייר לו היצר הרע את זה כעבודה וניסיון קשה ביותר, לכן העצה בהתחלה היא להתחיל בחמש/עשר דקות ביום, וכך לעלות מעלה מעלה. וכל ההתבודדות קשורה להרגל, כלומר אם אדם ירגיל עצמו לפרש שיחתו לפני מלך מלכי המלכים עשר דקות, ואחר כך שעה, אז אחר כך כל היום ישתוקק ויכסוף לשעה הזאת, עד כדי שיהיו ימים שיתבודד כל היום ויזכה לשוב בתשובה באמת.

למעשה, איך מתבודדים?

דבר עם הקב"ה כפי שהיית מדבר עם ידיד קרוב: ספר לו מה עובר עליך - את כאבך, את הנסיונות השונים שאתה נתון בהם, נהל כביכול "ויכוח" עם

שיח ושיחה

"זכר ליציאת מצרים"

היה זה בצהרי יג' ניסן, ישראל גרר את העגלה בעצלתיים, כשהוא מנגב את מצחו הנוטף אגלי זיעה מהחום הכבד. עוד מעט, יגיע ל"מקווה כלים", שם יטהר את הכלים הרבים שנתחדשו לכבוד החג. ברחוב התרוצצו להם אנשים רבים, זה דוחף עגלה לפה, וזה גורר שקי תפ"א לשם, ובאוויר

נמצא בכל השנויים, רבים ככל שיהיו, וכמו שממשיך מוהרנ"ת לבאר שם... "כי השי"ת עשה נפלאות גדולות, אע"פ שלא היו ישראל כדאי, ועשה אותות גדולים ונוראים, במצרים, ובכל זה הראה, שכל הפעולות משונות, ממנו יתברך, והם בידו כחומר ביד היוצר, ויכול לשנות אותם בכל עת כרצונו, כי יכול לעשות מ'מטה' נחש, ומנחש מ'מטה', וממים 'דם', ואח"כ מ'דם' מים, וכן כולם, כי כל הפעולות משונות בידו, כי כולם נמשכים ממנו לבד, מאחדותו הפשוט, וע"י זה הוציאם ממצרים, ומכל הצרות, משטיפת הדמים, כמו שכתוב, 'ואומר לך בדמייך חי' וכו'...

אתה שומע ישראל? מה הביא לבני את הגאולה, ההכרה, שה' יתברך נמצא בכל מצב, ובכל שינוי בבריאה, זה מה שמחזיר את היסודות למקומם, ומביא את הישועה, ובלשונו הזהב של מוהרנ"ת, לגלות את האחדות הפשוט, בתוך 'רבי פעולות משתנות', נכון שמתן תורה זה העיקר והתכלית, אבל מחמת הקשיים שעוברים עלינו, קשה לנו לקיים את התורה, יציאת מצרים מחדד ומבהיר לנו את ה' יתברך, גם בתוך הקשיים והנסיגות, ורק כך, אנחנו יכולים להתחבר ולקיים את התורה, בכל מצב, ובכל זמן. לכן אנחנו מסובבים תמיד במצוות שרובם ככולם, הם 'זכר ליציאת מצרים', שגילתה באופן הכי ברור, את השי"ת, בכל שנוי שיהיה...

פפפ

הדברים המאירים, נחרטו בליבו של ישראל, וכבר בק"ש של מעריב, האני ה' ... אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים' קיבל משמעות אחרת לגמרי....

"יפה מאוד שאלת, ובדיוק את זה שואל מוהרנ"ת, בלקו"ה [פריקה וטעינה ד'] ועכשיו תקשיב, למה שעונה ר' נתן, אומנם זה נכון שהעיקר זה התורה הק', אבל בשביל לקיים את התורה, אנחנו חייבים ומוכרחים ליציאת מצרים, מכיון, שכל הקשיים שעוברים עלינו, מקורם, ב'רבי הפעולות

נכון שמתן תורה זה העיקר והתכלית, אבל מחמת הקשיים שעוברים עלינו, קשה לנו לקיים את התורה, יציאת מצרים מחדד ומבהיר לנו את ה' יתברך, גם בתוך הקשיים והנסיגות, ורק כך, אנחנו יכולים להתחבר ולקיים את התורה, בכל מצב, ובכל זמן. לכן אנחנו מסובבים תמיד במצוות שרובם ככולם, הם 'זכר ליציאת מצרים', שגילתה באופן הכי ברור, את השי"ת, בכל שנוי שיהיה...

המשתנות, ונבאר... הקב"ה שהוא אחד, ברא את עולמו בארבעה יסודות שונים, 'אש', 'רוח', 'מים', 'עפר', וכשהם על מכונם, העולם מאיר ומשמח, אבל כשהעולם מתקלקל, היסודות נהרסים, והשנויים מתרבים, ומשם באים כל היסורים והבלבולים, וכלשון מוהרנ"ת שם: "כי כל מה שהפעולות משתנות מתגברין יותר, ברבוי שנויים, ואין נכללים יחד כראוי, כמו כן, מתגברים הצרות והגלויות ביותר ח"ו. כי כל היסורים, והצרות, והגלויות, הם ע"י התגברות הפעולות משתנות, בריבוי שינויים שאין נכללים יחד, ואין מאיר בהם התגלות 'אחדות הפשוט', וזה בעצמו, בחינת התגברות הדמים על הלב, בשעת צרה רחמ"ל, כי כל הצרות והיסורים, הוא מחמת רבוי השנויים, שאין מתנהגים היסודות במזגן השווה..."

חיים המשיך והוסיף להסביר: 'ריבוי הפעולות המשתנות' היה בעיקר, 'בגלות מצרים', שהמצרים השתלטו והשתעבדו בישראל, וצרותיהם התגברו ביותר, אבל ה' ריחם עלינו, והראה לנו שהוא

הדחוס, מיתמרים ועולים אדים רבים, מההגעלות והליבון השכונתי. **ישראל המשיך, כשמוחו קודח ממחשבות,** "אינני מבין? כזה עסק עצום עושים מ'פסח', נקינות, הגעלות, ארבעה כוסות, וכזיתות, מחר בלילה נשב כל המשפחה יחד, ונספר על הקושי, על השעבוד, על היאור שהפך לדם, ועל

הצפרדעים שקרקרו בבטנו של פרעה, ולא ננוח ולא נשקוט, עד שכל האחינים יפצחו במקלה, פרעה בפיג'מה באמצע הלילה..." ישראל התנער ממחשבותיו, כשעגלתו הכבודה, נחבטה בעגלה שהגיחה ממולו...

אווה... חיים, כמה נפלא לראות אותך. "אתה יכול אולי להסביר לי משהו, כל שנה אותו סיפור, מנקים ומתכוננים, ושוב חוזרים על אותו סיפור, בסדר הבנו, יצאנו ממצרים מה כל הרעש?!..." **חיים הקשיב, וענה בשאלה:** "אתה יודע ישראל, שלא רק בפסח עושים עסק מיציאת מצרים, הרמב"ן כותב, שרוב המצוות, 'שבת', 'מזוזה', 'תפילין', וכו', הם זכר ליציאת מצרים..." **ישראל הנהן בהסכמה, והוסיף לשאול:** "עכשיו זה עוד יותר לא מובן? אם כבר עושים זכר תמידי למשהו, אני הייתי עושה זכר למתן תורה, זה העיקר, יציאת מצרים היתה רק אמצעי לקבלת התורה, קבלת התורה זה התכלית..." **חיים לא התבלבל מהעוצמה של השאלה, והשיב, תוך כדי שהוא מחמיא לישראל,**

בתיבות, מה גם שלפני אנשי כנסת הגדול אנשים היו מדברי עם קונם בשפה שלהם כי היו אנשים בדרג גבוהה של נבואה, אבל איך אנחנו נעז פנים לבקש מהשי"ת בשפה שלנו בקשות וכדו'. אבל זה טעות מיסודה כי הקב"ה הודיע לנו שהוא רוצה שנדבר עמו גם בשפה שלנו, הוא הודיע לנו זאת מאדם הראשון, ואליהו הנביא, ו'שערי תשובה', רביה"ק, וכל הצדיקים. ה'חפץ חיים' כך נהג להתבודד כל יום מעל שעתיים, וכתב כן ב' פעמים בספריו שאדם צריך להתבודד עם קונו, ולחשב מעשיו ולעשות תשובה, לשוב אל ה', ואף כתב בספר היראים שהתבודדות מועילה שבעתיים מהתורה. ובאמת כל מי שחווה פעם התבודדות באמת מתחיל להרגיש קשר החזק והאמיץ להקב"ה והתענוג הגדול של זה אין לשער. אשרי הזוכה.

מכל לשון אחרת. דבר עם הקב"ה על כל מה שעובר עליך, ואז תמצא מרגוע לנפשך ותתחיל לחיות חיים טובים, חיים המקושרים עם הקב"ה.

אני ראוי בכלל להתבודד?

יש טעות גדולה ומרה לפוקרים החילוניים שיש מהם שחושבים שכיון שהקב"ה כל כך רם ונשא והוא כל כך גדול, אז הוא לא מטריח עצמו להשיג בארץ, ובאמת זו טעות וכפירה, כי השי"ת הודיע לנו שהוא מהווה את הבריאה, ובזמנינו יש החושבים שאסור לנו להתבודד כי מי אנחנו האנשים הקטנים והשפלים נדבר עם המלך הגדול והנורא, וכי עוד נעז לבקש ממנו בקשות, בשלמא מה שחז"ל תיקנו לנו, הם הרי הכניסו בתיבות נבואה והשרישו קדושה

ממתינים לעוברי אורח תמימים שיוכלו לעוט עליהם ולשדוד אותם. מי שמבקש להערים עליהם, חייב למצוא לעצמו ללכת בדרך חדשה שאינה מוכרת לשודדים. הוא הדין כשמדובר בתפילה. התפילות התקניות, השגורות בפה כל ישראל, מוכרות היטב ל"שודדים" - כוחות הרע וה"סטרא אחרא". ההתבודדות, לעומת זאת, מהווה דרך חדשה לחלוטין. עצם השימוש בגישה חדשה זו, והשימוש במילים חדשות ובבקשות מקוריות, מערימים על "השודדים" הרוחניים הללו שאינם יודעים כיצד להתמודד עם דרך זו, ואז התפילות שלנו יכולות לעלות למרומים ללא הפרעה."

האמור למעשה, עשה כל האפשר להקדיש לפחות שעה אחת ביום לתפילה פרטית. התבטא במילים שלך בלשון המובנת לך יותר

בליבי מקננת שאלה כבר זמן רב ואיננה נותנת לי מנוח, אולי תוכלו לעזור לי, הנה אנחנו מתקרבים לחג הפסח, שכל עניינו הוא היציאה ממצרים, וכל המצב והמצוות שסביב זה, אבל אני רוצה להבין לפני זה, למה בכלל נכנסנו למצרים? ומה היה התכלית בכל השעבוד והייסורים שעברנו שם לפני שנאלצנו? בתודה.

אומר בכנות - הקשית לשאל.

אחד הדברים הראשונים שהמתקרב לתורת רבינו מגלה, הוא שכל פרט במציאות ובתורה משתלב באין ספור מערכות וכולל אין ספור משמעויות. כשמדברים על גלות מצרים ועל גאולתנו אז ובכל הדורות עד הגאולה האחרונה, הרי שנצטרך ספר שלם רק בכדי לגעת בראשי הפרקים מהמעט שגילוי לפנינו.

בספר הקדוש 'סיפורי מעשיות', מעשה י"א - 'מבן מלך ובן שפחה שהתחלפו', מסופר על בן מלך ובן שפחה שנולדו ביום אחד, והמיילדת החליפה בין הוולדות, כך שבן המלך גדל כאילו הוא בן השפחה, ובן השפחה גדל כבן המלך. המעשה ארוך, ומתאר תפוכות רבות בחיי שניהם, והמעשה מסתיים במילים אלו:

"וציוה לסדר הכל כראוי: ליקח השושנה מלמטה - ולתוחבה למעלה, וכן כל הדברים

חכמים, שזו בחינת מחלוקת שבין יוסף ואחיו, שכולם היו צדיקים גדולים, ואעפ"כ היה ביניהם מחלוקת גדול עד שמכרו את יוסף לעבד וכו', והחליפו השיטה כאילו חס ושולם נשמתו הוא מבחינת עבד. ועל ידי זה נתגלגל הדבר וירדו אבותינו למצרים והיו שם עבדים לפרעה במצרים, שכל זה היה לברר נשמתם מבחינת עבדות שנאחז בהם על ידי בחינת היכלי התמורות, על ידי בחינת החילוף הנ"ל שנאחז בהם על ידי חטא אדם הראשון, שעיקר גלות מצרים היה בשביל זה כידוע. כי המעשה הנ"ל היא כוללת כל התורה כולה וכל הדורות כולם וכו' וכו'".

❧❧❧

על מנת לקרב את הדברים לעולמנו, נתבונן במשפט אחד שאמר מוהר"ן ב'סיפורי מעשיות'. בתחילת המעשה כשתיאר את חילוף הוולדות כתב כך "והלכה המיילדת והחליפה הוולדות, למען תראה מה יצמח מזה ואיך ייפול דבר".

כל קורא משתומם, דבר נורא שכזה, פשע עצום ובלתי נסלח כנגד בתי המלוכה, הפיכת העולם בשליחת בן המלך האמתי לחיי עבדות, והעמדת זר על כסא המלוכה, וכל זה בשביל "לראות מה יצמח מזה ואיך יפול דבר"?

אך נבין, אם בן המלך הוא מלך רק בגלל שהושם בבית כזה, קיבל הכל על מגש של כסף, אז גם בן השפחה יכול לרשת את המלוכה באותה מידה.

אם עם ישראל הם העם הנבחר בהיותם בני אברהם יצחק ויעקב, וממילא חיים תחת השגחתו המופלאה של הבורא, מקבלים את התורה, ושוכנים בארץ אשר תמיד עיני ה' בה, אז בעצם אין שום ברור ושום הצדקה להיותם עם ה', ויכולים עמלק, ישמעאל, עמון או כל עם אחר להחליף אותם חס ושולם.

אם בחור גדל בתורה, בתפילה ויראת שמים, כשהכל מגיע על מגש של כסף, הצלחה בלימוד, טעם בתפילה, חברה תומכת וללא כל ניסיונות, זה נדמה לנו כהדבר הנפלא ביותר,

אך האמת היא שרק מתוך הגלות, האתגרים והמלחמות, מתברר לכל אחד שהוא "בן המלך באמת"...

כמובן שיש עוד הרבה לכתוב ולדבר בסוגיא היסודית זו אך מחמת קוצר המקום נסיים כאן.

אור עיני שעמתי מעט הדבש

וזהו, למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך. שהאדם צריך לזכר היטב היטב כל ימי חיייו בכל יום ויום את יום צאתו ממצרים, דהיינו מה שצא ממצרים בחפזו קדם הקץ רק בחסדו שמתחמת זה עובר עליו מה שעובר, כי בכל דור ודור חזר כל אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים, כי על כל אדם עובר כל הנ"ל. כפאשר יוכל להבין כל מי שרוצה להשפיל על דרכיו על-כן צריך לזכר בכל יום גדל חסדו ותפארתו שהוציאו שזוהו בחינת יציאת מצרים. ואף-על-פי שעתה עובר עליו מה שעובר בנדיה החסד והטובה שעשה עמו ה' ותפארת בנדיה אינו לריק חס ושולם, רק שצריך עתה לעבור בעניינים האלה ולהתנסות בהם, אבל סוף כל סוף יגמר ה' ותפארת את שלו מה שהתחיל ברחמי להוציאנו ממצרים מתקף הסטרא אחרא כדי לקרבנו לעבודתו ותפארתו, כי דבר אלקינו יקום לעולם:

(ליקוטי הלכות ברכת הפירות הל' ה' אות י')

❧❧❧

העוסק בספרי רבינו מבין דבר חשוב נוסף, שהעובדה שאי אפשר לדעת ולהבין הכל אינה בהכרח חיסרון. אדרבה, עלינו להתמקד בלמוד ולהבין דווקא מה התורה הקדושה מלמדת אותנו ומכוונת אותנו לעשות במקום בו אנו נמצאים ברגע זה.

אז אם תרשה לי לשאול מחדש, בנוסח יותר 'ברסלב' את שאלתך אשאל: אנו מזכירים ומספרים על יציאת מצרים, וגם עלינו לראות עצמנו כאילו יצאנו ממצרים, ובוודאי כל אחד מאיתנו חווה גלויות בגוף ובנפש, ניסיונות וקשיים. ואני שואל את עצמי, האם יש לכל זה מטרה? אני מרגיש שכל הצער והקושי ממש מיותר לי, וקשה לי להודות ולשבח על הגאולה כשכל הגלויות מלכתחילה נתפסות אצלי כשליליות.

ועל כך אומר, שאכן שאלתך חשובה ונפלאה... אמנם הגיליון קצר, וכבר ניצלנו את חלקו, אז ניגע בזווית אחת שכדאי לחשוב עליה.

❧❧❧

קרבתנו המקום לעבודתו

ל'ג'יג נגשי אלסטר נ"י

ב"ה אנחנו ידידים כבר זמן רב, והרבה פעמים שאלת אותי בגלוי או ברמיזה, מדוע אני כ"כ מחזיק בדרכו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב, ומתלהב בשלהבת אש, מעצותיו ובהדרכתיו, מקושר בלב ונפש אליו, ומדבר ממנו רבות, ובכל ענין, מוצא חיזוק במשנתו הטהורה, אע"פ שאני נמצא בסדרים כאחד מן המנין, ומתייגע בסוגיות כחלק מעמודי התווך של הישיבה, ולכאורה זה לא מובן, מדוע בעצם התקרבותי לדרך הזו, שנראית רחוקה מעולם הישיבות, ואולי אף סותרת לו, ובכלל, איך באמת אני מתחבר עם כולם ואהוב, בעוד שדרכי קצת שונה משלהם.

עד כאן, מה ששמעתי והבנתי ממך פעמים רבות, ועתה בע"ה, חשבתי להעלות על הכתב קצת מקורות חיי, דבר דבור על אופניו, אולי תבין מרחוק מה חיפשתי בברסלב ומה מצאתי שם, וזה החלי בס"ד,

כשסיימתי את הת"ת, המשכתי ליש"ק ככל התלמידים. ושם בס"ד, הצלחתי מאוד. התחבבתי על הרמ"ם, והר"י, שהכניסו בנו יר"ש, והשקפה טהורה. הייתי מצליח במבחנים, ובין החמישייה הפותחת בבני השיעור. בש"ב למדתי עם המג"ש חברותא, שהציע לי ללמוד את המסכת מלבד הגפ"ת, גם את הרא"ש והר"ן, דבר שעמדתי בו בהצלחה, למעט דפים בודדים, שבהם לא הספקתי את דברי הראשונים הנ"ל. המשכתי לש"ג, והר"י דחף אותי לישיבה שהיתה ראשונה במעלה, ורבים וטובים, התדפקו על דלתותיה, ולא יכלו להכנס אליה...

נכנסתי לש"א עם הרגשה מאוד גבוהה, אבל מהר מאוד התאכזבתי, נדחקתי לפינה, היו שם בחורים עם מרפקים חזקים, ומ'ראש' נהייתי ל'זנב', החשק פתאום התחיל לרדת, וכך העברתי ג' שנים, עם עליות וירידות. הרגשתי בודד, מההורים הסתרתי את הכשלון, לפעמים אף נסחפתי לבחורים שהתמרדו כנגד הצוות, וכך מצאתי את עצמי, חסר בלימוד, חסר במעמד החברתי, וגם בצוות לא הייתי כ"כ רצוי...

יום אחד, בשלהי זמן קיץ של סוף ש"ג, בתוך כל הטלטלות שעברתי, כשהיכל היה פחות מלא מבחורים, ישבתי מול הגמ', וניסיתי ללמוד ללא הצלחה. העיניים שלי נחו על ארון הקודש, על הפרוכת היו רקומות המילים, 'כי הם חיינו ואורך ימנו' ... ואז, החלו המחשבות מייסרות אותי, מדוע אני לא מרגיש שהגמ' היא החיים שלי, אם היה כך, הכל היה נפלא, נכון... ביש"ג, אני בלי מעמד, ולא כל הרבנים מעריצים שלי, אני לא ה'פצצה' של השיעור, אבל אני אוהב את התורה ומחובר אליה... ועושה שמחה ל'טאטע' שבשמים בכל 'מילה' ו'אות' שאני הוגה בה, אבל במצב שאני נמצא עכשיו אני מרגיש קרח מכאן ומכאן. מחשבותיי המשיכו להצליף בי, מתי בפעם האחרונה אם בכלל הרגשתי תענוג מעצם הלימוד, ללא הרקע והתפאורה שמסביב? לשם מצוות לימוד התורה אפילו אם לא אגדל ל'גדול הדור' הבא, שארגיש מתיקות התורה מעצם התורה עם חיות מכל מילה ושורה בגמרא, 'כי הם חיינו'? חשבתי לעצמי, האם אני מרגיש שזה באמת כל חיי, אם היו שואלים אותי בשקט מה אני מעדיף טיול לצפון או אפילו סתם איזה מנה של קייטרינג נראה לי שבכנות הייתי עונה שאני מעדיף את התענוגים.

המחשבות הכו בי ללא רחם, לא יכולתי להמשיך לשבת בבהמ"ד ויצאתי החוצה מאוד כאוב ונפול, פניתי לה' בשפתי האישית שיעזור לי וישיע אותי, ספרתי לו במילים פשוטות את כל מה שאני מרגיש ואת כל התסכול שמצבר בליבי כבר זמן רב, ביקשתי ממנו שיחבר אותי ל'תורה', שהלימוד ימלא אותי, ואני ירגיש שזה ה'חיים' שלי. אני רוצה ללמוד, להתקרב אליך, לא ללכת אחורה... התחננתי אליו. לקום בבוקר עם חשק וחיות, להיות

בחור טוב, ולא להזרק מהישיבה ח"ו... הרגשתי נפלא מאוד וכבר באותה מעמד נפל בדעתי רעיון נפלא... כל יום אני אלה, ואדבר עם ה', אשפוך את הלב בפניו, ואבקש ממנו שיחבר אותי אליו, לתורה ולמצוות. למפרע התברר, שהרעיון הזה ישב אצלי הרבה זמן, עוד מימי קטנותי, כשהצצתי בספרי ברסלב, שהיו מונחים בבית הכנסת השכונתי, יום, יום, הלכתי לפינה שקטה, בינות לעשבים, דבר שהיה מצוי בשפע, באזור הישיבה, הממוקמת באחד מישובי הדרום. קבעתי לעצמי 'עשר דקות יומיות', התמדתי בהם, זה נתן לי הרגשה טובה, שחרר את כל המועקות והקשיים, ועזר לי. הרגשתי שה' שומע אותי, סיפרתי לו את כל מה שעובר עלי, כמה אני רוצה ללמוד, ולא בגלל 'מעמד', 'חברה', או כל דבר אחר, אני פשוט רוצה לשמח אותו, להגות בדבריו, בלי שום דברים צדדיים. ממש חוויתי בזמן הזה שה' נמצא לידי, שומע, ומקשיב, ורוצה לעזור לי. ולא רק זה, הרגשתי שדברים מתקדמים, נכנסתי יותר ללימוד והרגשתי יותר מחובר לגמ', ה'משגיח' שראה את ההתקדמות ואת המאמץ שלי להתחיל מחדש התיידד איתי והאיר לי פנים, אבל עדיין הרגשתי, שאני 'מדדה', וצריך עזרה. בנתיים, לצערי, הפסקתי את ההנהגה הנפלאה שהיתה לי, ושוב התחלתי לצעוד אחורה...

יום אחד, המשגיח פנה אלי, והציע לי ללכת לסדנה של אחד מהמחנכים הדגולים, שנסמך ע"י 'גדולי הדור' רה"י שליט"א. וכמעט כל הראשי הישיבות שומעים ממנו הדרכות בחינוך, וביניהם הראש ישיבה של הישיבה קטנה שלי, שמאוד החזקתי ממנו. בסדנה, נכחו בחורים רבים, מסלטה ושמונה של עולם הישיבות, כמו 'פוניבז', 'חברון', 'בית מתתיהו', 'סלבודקה', ועוד כהנה וכהנה, והנה זה פלא, הדברים שדוברים שם, היו מאוד מוכרים לי מהספרים של 'רבי נחמן'. דברו שם על 'התבודדות', 'שמחה', 'ריקודים', לראות את הטוב, לצעוק לה', ולכאוב את הקושי, לדבר עם ה' כמו חבר, ועוד דברים, שממש הזכירו לי את דבריו של רבינו, ואז פשוט אמרתי לעצמי, תראה איזה חכמה נפלאה יש בדברים של רבינו. החלטתי לקחת את זה צעד קדימה, ולחוות את זה מקרוב, להתמיד בספרים ולקיים את העצות, חזרתי ל'התבודדות' והפעם, ביחד עם הספר הנפלא 'השתפכות הנפש', שכתוב בלשון קלה, עם הרבה עצות, איך לדבר עם ה', ולהתחזק להיות עם ה', אפילו עם 'דיבור אחד' בלבד, וגם 'בלי דיבורים בכלל', יש ל'התבודדות' משמעות עצומה, והשי"ת שמח בזה, וזה מקרב אותי אליו לא פחות. לאט, לאט, אחרי 'התבודדות' יום יומית, התחלתי להרגיש באמת, ש'התורה' זה החיים שלי, גם אם אני לא מספיק הרבה, וגם אם אין לי 'מעמד', ואני לא 'השפיץ' כשר'ן של הישיבה, זה כבר לא נחשב, כל ידיעה בתורה, זה מקרב אותי לה', ובכל דיבור בתורה, ה' קשור איתי, מאיר ונמצא בתוכי, כמו שרבינו מסביר, על הפסוק, 'מלך אסור ברהטים', [לק"מ תנינא ס'] זאת, ועוד, בכל 'המצוות', ב'תפילה', וב'לימוד', ב'מועדים', הרגשתי גישמק' מיוחד, שא"א לתאר ולבאר במילים, פשוט גיליתי עולם נפלא.

עזבתי את 'הסדנה', התאמצתי לקנות כרטיס נסיעה לאומן לר"ה, ושם פשוט נפתח לי הלב, בכיתי שם כמו תינוק, והרגשתי שאני מתחיל מחדש. בישיבה עדיין לא גילו שנסעתי, אבל במשך השנה, ראיתי ממש שינויים עצומים, השמחה והחיות בלימוד, במצוות, ובחגים, הלכה והתעצמה וגם כשלא הלך, התקדמתי לאט, לאט, ראיתי רק את הטוב מסביבי, את הנקודות הטובות של החברים שלי והחברים החזירו לי אהבה בכפליים. הרבנים בישיבה, שראו את השינוי לטובה, מאוד החמיאו לי, וכך ב"ה, אני ממשיך בדרך הנפלאה הזו... כנראה שיש לך עדיין קושיות ותמיהות אך מחמת קיצור הגיליון אסיים כאן, ובע"ה, עוד נשוחח פנים בפנים, אז אסביר לך הכול בטוב טעם ודעת בעז"ה.

נ"ט כ"ט ו'שנ"ח
י"ג ניסן

המחדש בטובו

חדשות ועידכונים מהנעשה והנשמע

כינוס חג

ברוב רגש ושמחה הננו להזמין את כלל בני וחניכי הישיבות הקדושות המתחממים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

לכינוס חג מרום

בו נתאסף כולנו כאיש אחד בלב אחד להתחזק יחדיו לשאוב ולקבל דין מן הדין מהארת החג הקדוש והארת הצדיק המאירה בו, נשמע ונתבשר מצוף דבש לשד השמן הנובע ממקור המים החיים. ריקודים ומחולות בלווי כלי נגינה לפזז ולהודות על החבילים שנפלו לנו בנעימים בטוב חלקנו ונועם גורלנו שבחר בנו מכם עם ורומנו מכל לשון.

בהשתתפות זקני אנ"ש ורבנים חשובים שליט"א

הכינוס יתקיים אי"ה ביום חמישי ב' דחול המועד פסח בעיר הקודש ירושלים, בבית המדרש ר' אברהם וויצנהנדרל רמות ד' רחוב חזקיהו שבתאי 8

(כניסה נגישה ונוחה מרחוב 'ארי במסתר' 1)

מנחה בשעה 18:00

ערבית וספירת העומר 20:30

גדול יהיה המעמד לכבודה של תורה

נהנת מהעלון?

רוצה לזכות גם את שכניך וידידך?

בעז"ה מהיום תוכל לקבל את העלון הנפלא 'אותך אבקש' ישירות אליך בדמי השתתפות סמלית של הדפסת העלונים + דמי משלוח.

לתשומת לב-מתכונת ההפצה של העלון יתבצע מהיום רק במתכונת זו.

היה שותף וטול חלק בזיכוי הרבים הגדול והיה בכלל מצדיקי הרבים ככוכבים המזהירים כוזה הרקיע.

בנשילת חלק בסכומים הבאים תוכל לזכות לקבל את העלונים אליך לבית, להפיצם ולחלקם ביעקב. או לחילופין לתרום זכות מספר עלונים אלו ולזכות יהודים אחרים

תומך נאמן | 35 ₪

זכות של 50 עלונים פעמיים בחודש

מזכה הרבים | 60 ₪

זכות של 100 עלונים פעמיים בחודש

עמוד התווך 100 ₪

200 עלונים פעמיים בחודש

עיר של תורה 190 ₪

זכות הפצת העלון הנפלא בעיר שלמה

להצטרפות 0548598868

מעניינות ומגוונות עם שיעורים הנצרכים לכל אחד החפץ ומבקש קרבת ה' בדגש מיוחד על המבוכות והספקות הצצות אצל כל אחד בשנות העלייה על ידי תלמידי חכמים מופלגים בעלי שיעור קומה.

מספר הקו הוא 0779400036

והשלחתי רעב בארץ... לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע דבר ה'

כינוס חג כלל ארצי על ידי ארגון 'נכספה'

התרגשות אדירה מקיפה את ציבור בני הישיבות לקראת הכינוס חג המרכזית לכלל בני הישיבות הצועדים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע, בו נתחזק יחד בחורים ואברכים, זקנים עם נערים נשואי פנים עם בני תשחורת בשמחת הימים, לשאוב ולקבל ממימי הנחל נובע להתחדש באהבת רעים בעבודת הבורא עם ריקודים ומחולות בשמחת החג ועל נועם גורלנו.

גדול יהיה המעמד לכבודה של תורה

המה מעידים

מפיהם ומפי כתבם של רבותינו זצוקללה ויבדלחט"א

המשגיח הרב ר' שלמה וולבה זצ"ל ט"ז ניסן תשס"ה

גם בכלל היו לי במשך לימודי ב'באר יעקב' כמה שיחות עם המשגיח על עניין ברסלב ועל כל מיני עניינים של ברסלב בכולם ראיתי את הערכתו העמוקה אלי על שזכיתי להתקרב לברסלב ולא רק אני גם באזני בחורים אחרים הפליא המשגיח זצ"ל את העובדה שהתקרבותי לברסלב ואמר להם שהוא נהנה מזה שיש לי שייכות לברסלב.

בהקשר לזה מספר אחד מהתלמידים: פעם עודד המשגיח זצ"ל את אחד הבחורים שיצא לשדה הסמוכה לעשות 'התבודדות' ולשפוך שיחו זו תפילה לפני השי"ת, לא חולף זמן רב והבחור חוזר ואומר למשגיח שהוא לא מסוגל... תקף אותו כמין פחד של קושי עצום, נענה המשגיח זצ"ל 'הפחד שאחזו אינו יותר מהתוצאה שזה הפעם הראשונה שהבחור נפגש עם עצמו...'.

כמו כן כותב המשגיח זצ"ל בספרו 'עלי שור' שהתרופה והעצה ל'ימי השנאה' הוא ללמוד ולהגות בספר הקדוש 'משיבת נפש'.

והמשגיח קיים את הדברים לעובדא ולמעשה כששלח ביום מן הימים שליח, בחור במיוחד לבני ברק אל הגה"ח ר' נתן ליברמנטש שליט"א שבנוסף לעיסוקו הרב בצרכי ציבור התעסק באותה תקופה גם במכירת ספרי ברסלב לכל דורש ומבקש, לרכוש 17 ספרי 'משיבת נפש' לישיבה, המשגיח אף קבע את מקומם לרוב חשיבותם במדף של הספרי מוסר בבימה כדי שהבחורים יוכלו ללמוד בספרים קדושים ומחיים אלו בסדר מוסר שהתקיים בכל יום בין שבע לשבע וחצי.

עוד נדבך מבית אגודת 'נכספה'

קו 'בני עלייה' הכובש בסערה את היכלי הישיבות

חוליה נוספת בשרשרת הזהב של אגודת 'נכספה' הוא השקת הקו הנפלא בשם 'בני עליה' הקו אשר כשמו כן הוא מיועד לבני עליה המבקשים להתעלות ולהתרומם, להצליח להתגבר על הייצר הרע וכל המכשלות הצצות בדרכו של כל בן ישיבה, להתחבר עם התורה הקדושה בקשר נצחי של האהבת נפש, לדעת מה התכלית מכל העולם ואיך נוכל להתגבר אף כשלפעמים נראה שהקושי רבה למעלה מראש.

הקו הנפלא שהוקם כבר לפני תקופה לא התפרסם עדיין בשום דרך וצורה רשמית, אך כמאליו התפרסם שמעו הטוב של קו נפלא זה בקרב ציבור בני הישיבות, הבשורה על הקו החדש המעניק אושר ושמחת חיים קרבת אלוקים וחיות בתורה ובמצוות פשתה כאש בשדה קוצים והתקבלה בבשורה של ממש בקרב היכלי הישיבות הקדושות, חיש מהרה נרשמו עשרות רבות של יהודים צמאים ומבקשים המאזינים בקביעות דבר יום ביומו למים הזכים המפכים מקו נפלא זה מרווים את נפשם הצמאה במים חיים.

בימים הבאים עמלים האברכים היקרים להוסיף ולשכלל את הקו עוד ועוד לרווחת הציבור היקר, בהוספת תוכניות

מגדולי המשגיחים שטבעו את חותמם לדורות בעולם המוסר הוא המשגיח הנערץ ר' שלמה וולבה זצוק"ל.

בקרב תלמידיו הרבים ידועה שייכותו המיוחדת לדרכו של רבינו מוהר"ן מברסלב זי"ע כשלא רק שעודד לא פעם את מי מתלמידיו להמשיך בעוז בדרך סלולה זה אף גם קיים 'מעשי רב' והגה בספרים הקדושים וקיים את העצות הנוראות ובמיוחד את עצת 'ההתבודדות'

אחד מתלמידיו הרבים, הרה"ג ר' שמעון טייכנר שליט"א מבוגרי 'ישיבת 'באר יעקב' מספר: זכיתי להתוודע לאור הנערב של רבינו זי"ע עוד בשנות לימודי ביש"ק בפנוביץ אך כמה שנים טובות לא ידע כמעט אף אחד מזה כך גם אחר שעליתי ל'שי"ג 'באר יעקב' לא ידע אף אחד בהתחלה שיש לי שייכות לברסלב, ביו מן היום התחיל ה'סוד' לדלוף החוצה הבחורים בישיבה ריננו עלי שהתקרבותי לברסלב ואני יוצא להתבודדות בשדות שמסביב הישיבה, פעם קרא לי המשגיח הנערץ ר' שלמה וולבה זצ"ל ואמר לי "אומרים עליך שאתה יוצא לעשות התבודדות, בחורים מדווחים עליך שאתה מקיים את עצת ההתבודדות, תדע שטוב מאוד שאתה עושה התבודדות, גם אני עושה התבודדות", כך עמד והרחיב בחמימות גדולה בגדולת ההתבודדות כשהוא חוזר באזני 'בוודאי שצריכים לעשות התבודדות' ולציין שאני בעצמי נוכחתי לראות את המשגיח זצ"ל מתבודד, היה זה כשיצאתי בלילה להתבודדות בשדה שליד הישיבה ולהפתעתי פגשתי שם את המשגיח זצ"ל שבא גם כן להתבודד שם...

יו"ל ע"י ארגון 'נכספה' איגוד בני הישיבות הצועדים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

להארות והערות ולתרומות: 0548598868 או אימייל ba0799400036@gmail.com